

Hertentamen *Elektromagnetisme* (NS-112B)

dinsdag 4 juli 2017

13:30–16:30 uur

- Het gebruik van literatuur of een rekenmachine is niet toegestaan.
- U mag gebruik maken van de gegevens in het formuleblad dat samen met het tentamen is uitgedeeld. Bij de opgaven zelf staan soms nog specifieke gegevens.
- Schrijf niet alleen formules op, maar licht de stappen in uw redeneringen kort en duidelijk toe.
- Het nakijkwerk wordt verdeeld over meerdere correctoren. Begin daarom iedere opgave op een nieuw blad.
- Schrijf op ieder blad uw naam.
- U kunt in totaal 90 punten behalen. Aan het begin van iedere opgave staat hoeveel per onderdeel. Het cijfer wordt bepaald door:

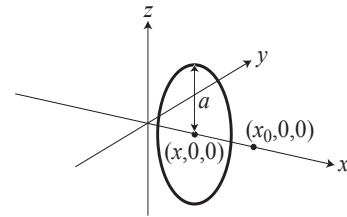
$$\frac{1}{10} (10 + \text{aantal behaalde punten})$$

SUCCES!

1 Een geladen ring en een geladen cilinderoppervlak

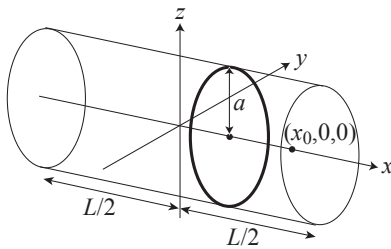
a: 8 b: 10 c: 12 (totaal: 30)

Beschouw een cirkelvormige ring met straal a , parallel aan het yz -vlak, en met $(x, 0, 0)$ als middelpunt. De ring is homogeen geladen, met lijnladingsdichtheid λ (een constante die wordt uitgedrukt in C m^{-1}).

- a. Toon aan dat geldt voor het elektrisch veld \vec{E}^{ri} van de ring in een punt $(x_0, 0, 0)$ op de x -as:

$$\vec{E}^{\text{ri}}(x_0, 0, 0) = \frac{\lambda a}{2\epsilon_0} \frac{(x_0 - x)}{\left\{a^2 + (x_0 - x)^2\right\}^{\frac{3}{2}}} \hat{x}$$

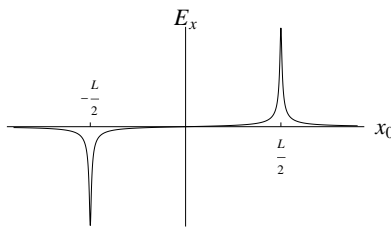

Beschouw nu een cilinderoppervlak met lengte L en straal a , waarvan de as op de x -as ligt. Het oppervlak loopt van $x = -\frac{L}{2}$ tot $x = \frac{L}{2}$, en is homogeen geladen met oppervlakteladingsdichtheid σ (een constante die wordt uitgedrukt in C m^{-2}). Het elektrisch veld \vec{E}^{co} van het oppervlak in een punt $(x_0, 0, 0)$ op de x -as is te bepalen met gebruikmaking van het resultaat van onderdeel a).

Denk daartoe het cilinderoppervlak opgebouwd uit vele ringvormige lijnladingen met dikte dx , en maak gebruik van het superpositiebeginsel.

- b. Toon op de aangegeven manier aan dat geldt:

$$\vec{E}^{\text{co}}(x_0, 0, 0) = \frac{\sigma a}{2\epsilon_0} \left(\frac{1}{\sqrt{a^2 + (x_0 - \frac{L}{2})^2}} - \frac{1}{\sqrt{a^2 + (x_0 + \frac{L}{2})^2}} \right) \hat{x}$$

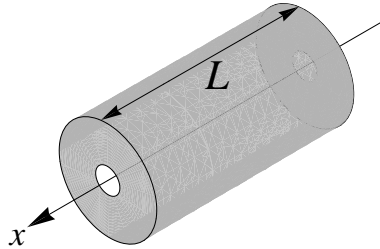
In de grafiek is voor een zeer lang cilinderoppervlak ($L = 200a$) de x -component van het elektrisch veld weergegeven als functie van de positie x_0 op de x -as. Voor punten op de as die ver genoeg verwijderd zijn van de uiteinden geldt dat het elektrisch veld praktisch nul is.

Voor een *oneindig* lang cilinderoppervlak geldt zelfs *exact* dat *overal* binnen het oppervlak het elektrisch veld nul is.

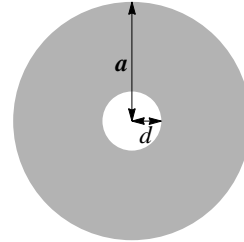
- c. Toon met behulp van symmetrie-argumenten en de wet van Gauss aan dat het elektrisch veld van een homogeen geladen oneindig lang cilinderoppervlak overal binnen het oppervlak nul is.

2 Een uitgeholde cilindermagneet en ideale stroomspoelen

a: 5 b: 10 c: 10 (totaal: 25)

Cilindermagneet met holte

Vooraanzicht

Beschouw een cilindermagneet die massief is op een cilindervormige holte na. De magneet heeft lengte L en straal a . De straal van de holte, die concentrisch is met de as van de magneet, is d . De as van de cilinder ligt op de x -as, tussen $x = -\frac{1}{2}L$ en $x = +\frac{1}{2}L$. De magneet is homogeen gemagnetiseerd in de lengterichting. Er geldt dus in het gebied waar de magneet massief is voor de volumedipooldichtheid $\vec{\nu}$ (met ν_0 een constante die wordt uitgedrukt in A m^{-1}):

$$\vec{\nu} = \nu_0 \hat{x}$$

- Leg met een eenvoudig symmetrie-argument uit dat het magnetisch veld *op de as van de holte* alleen een x -component heeft: $B_y(x, 0, 0) = B_z(x, 0, 0) = 0$.
- Toon aan dat op de as van de holte het magnetisch veld ten gevolge van de uitgeholde magneet gegeven wordt door:

$$\vec{B}(x_0, 0, 0) = -\frac{1}{2} \mu_0 \nu_0 \left(\frac{x_0 - \frac{L}{2}}{\sqrt{a^2 + (x_0 - \frac{L}{2})^2}} - \frac{x_0 - \frac{L}{2}}{\sqrt{d^2 + (x_0 - \frac{L}{2})^2}} - \frac{x_0 + \frac{L}{2}}{\sqrt{a^2 + (x_0 + \frac{L}{2})^2}} + \frac{x_0 + \frac{L}{2}}{\sqrt{d^2 + (x_0 + \frac{L}{2})^2}} \right) \hat{x}$$

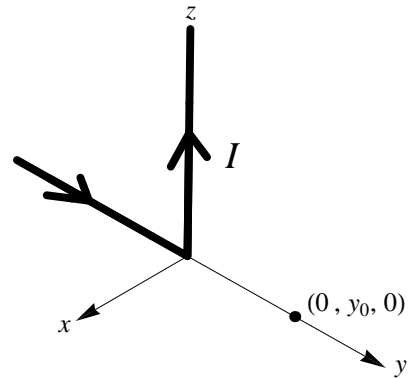
Hint: Bepaal eerst de equivalente poolverdeling van de uitgeholde magneet.

- Het veld van de uitgeholde magneet is (buiten de magneet) hetzelfde als het veld van de combinatie van twee ideale stroomspoelen. Beschrijf deze twee stroomspoelen: de vorm, de relatie tussen de grootte van de (oppervlakte)stroom en de constante ν_0 , de richting waarin het oppervlak de stroom voert. Maak eventueel een verhelderende tekening.

3 Een stroomdraad met een knik

a: 15 b: 10 c: 10 (totaal: 35)

Een oneindig lange stroomdraad is in een knik gelegd en voert in de aangegeven richting een stroom I (een constante die wordt uitgedrukt in A). We kiezen het assenstelsel zodanig dat de draad ligt op de negatieve y -as en de positieve z -as. In deze opgave gaan we het magnetisch veld ten gevolge van deze stroomdraad bepalen in een punt $(0, y_0, 0)$ op de positieve y -as ($y_0 > 0$).

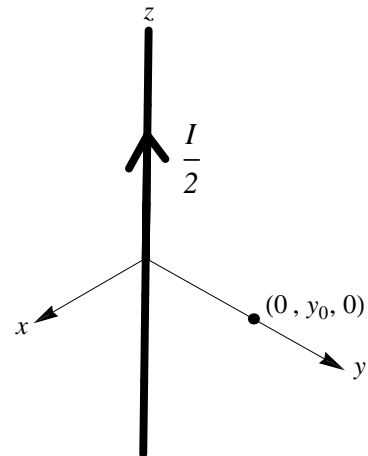

- a. Toon aan, met gebruikmaking van de wet van Biot-Savart:

$$\vec{B}(0, y_0, 0) = -\frac{\mu_0 I}{4\pi y_0} \hat{x}$$

Gegeven: Een primitieve (naar u) van $\frac{1}{(u^2 + a^2)^{\frac{3}{2}}}$ is $\frac{u}{a^2\sqrt{u^2 + a^2}}$.

Het magnetisch veld op de positieve y -as kan ook met minder rekenwerk bepaald worden. Zo geldt dat in het punt $(0, y_0, 0)$ op de positieve y -as het magnetisch veld ten gevolge van de stroomdraad met een knik hetzelfde is als het magnetisch veld van een oneindig lange stroomdraad langs de z -as die in de richting van de positieve z -as een stroom $\frac{1}{2}I$ voert.

- b. Leg uit, op basis van symmetrie-overwegingen en het superpositiebeginsel, dat het magnetisch veld van de draad met een knik (stroom I) in $(0, y_0, 0)$ hetzelfde is als het veld van de rechte stroomdraad langs de z -as (stroom $\frac{1}{2}I$).

Het magnetisch veld van de rechte stroomdraad langs de z -as (stroom $\frac{1}{2}I$) kan bepaald worden zonder gebruik te maken van de wet van Biot-Savart.

- c. Bepaal met behulp van de wet van Ampère en symmetrie-overwegingen het magnetisch veld in het punt $(0, y_0, 0)$ ten gevolge van de rechte stroomdraad langs de z -as (stroom $\frac{1}{2}I$), en ga na dat op deze manier inderdaad hetzelfde resultaat gevonden wordt als bij onderdeel a).